

התורשה לאור ההלכה

המחבר דן במספר הלכות המבוססות על עקרונות התורשה:

א. מי שמתו אחיו מחמת מילה אין מלים אותו (מסכת יבמות, דף ס"ד עמוד ב').

בתלמוד בא הנמוק: "איכא משפחה דרפי דמא" (- ישנה משפחה שדמה רפה). קרוב לודאי

שמדובר ב- HEMOPHILIA. בתלמוד ובפוסקים נידונו וריאציות שונות של מצב זה

כגון, מספר האחים שמתו עד שנאסור את המילה, האם התורשה היא מצד האב או מצד

האם, האם גם שאר בני המשפחה קובעים לחזקה שהמחלה קיימת ועוד.

ב. בתלמוד (מסכת כתובות, דף י' עמוד ב') מתוארת משפחה "שאינן להן לא רם נידה ולא

דם בתולים". במקרה כזה הבעל חייב בכתובתה ואין זה מקו-טעות;

ג. קיים איסור לשאת אשה ממשפחת נכפים (EPILEPSY) וממשפחת מצורעים מחשש שהמחלה

תועבר בירושה לדורות הבאים.

ד. הנשא אשה שחלתה במחלת נפש ויש במשפחה אחרים החולים במחלה זו - אין צורך

בהיתול מאה רבנים, כי במקרה תורשתי לא תקן רבנו גרשום מאור הגולה את החרם על

ביגמיה. כמו-כן אין הבעל חייב לתת לה כתובתה ואף הקידושין עצמם הם בספק.

ה. בירור זהות אבותיו של בן מסופק - על יסוד המראה והזמיון החיצוני אין לסמוך, אכן

קיימת השאלה האם לסמוך על בדיקת סוג הדם לקביעת אבות.

(לאור ההלכה, עמ' קפ"ח - קצ"ה).

מקורות נוספים: התלמוד וחכמת הרפואה, עמ' 230; שו"ת נודע בידעה, תניינא, חיו"ד, סי'

קס"ה; שו"ת שואל ומשיב, תליתאה, ח"ג, סי' ק"ו; שו"ת מהרש"ם, ח"ג,

סי' קס"א ועוד.